

Warszawa, 11 kwietnia 2023 r.
KL/144/58/PG/2023

Pani
Anna Moskwa
Minister Klimatu i Środowiska

Szanowna Pani Minister,

W nawiązaniu do toczących się konsultacji publicznych projektu *ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw* (UD369), w załączeniu przesyłam stanowisko Konfederacji Lewiatan w przedmiotowej sprawie.

W przypadku jakichkolwiek pytań dotyczących przedmiotowej kwestii, bardzo proszę o kontakt z p. Pauliną Grądzik, Ekspertką ds. Energetyki i Legislacji Departamentu Energii i Zmian Klimatu Konfederacji Lewiatan, e-mail: pgradzik@lewiatan.org; tel. kom. 660 425 981.

Z poważaniem

Maciej Witucki
Prezydent Konfederacji Lewiatan

Załącznik:

Stanowisko Konfederacji Lewiatan do projektu *ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw* (UD369).

Stanowisko Konfederacji Lewiatan
do projektu ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu
przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (UD369)

Konfederacja Lewiatan zwraca uwagę na potrzebę skorelowania działań w zakresie porządkowania systemu planowania przestrzennego z potrzebami w zakresie podnoszenia odporności sektora elektroenergetycznego i redukcji zależności energetycznej, w tym poprzez zwiększanie udziału energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych. Wyrażamy nadzieję, że realizacja reformy objętej przedmiotowym projektem będzie skorelowana z pracami nad aktualizacją rządowych dokumentów strategicznych (Polityka energetyczna Polski do 2040 r., Krajowy Plan na rzecz Energii i Klimatu) oraz przyczyniać się do realizacji ich celów.

Jednocześnie zwracamy uwagę na treść Rozporządzenia Rady UE 2022/2577 z dnia 22 grudnia 2022 r. ustanawiającego ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej, którego celem jest złagodzenie kryzysu energetycznego.

Zgodnie z przekazanymi przez Ministerstwo Klimatu i Środowiska informacjami w zakresie kluczowych założeń trzeciego scenariusza prognostycznego Polityki energetycznej Polski do 2040 r., do 2030 r. w Polsce może funkcjonować 27 GW mocy zainstalowanej w fotowoltaice, a w 2040 r. może być to już 45 GW. Osiągnięcie wskazanej w PEP2040 mocy zainstalowanej może być utrudnione z uwagi na bariery regulacyjne stawiane m.in. w przedmiotowej regulacji.

Zważywszy zbieżność celów krajowych i europejskich dokumentów z ambicjami w zakresie transformacji energetycznej, widzimy pilną konieczność analogicznego ukierunkowania formułowanych obecnie propozycji legislacyjnych w zakresie planowania przestrzennego.

Zwracamy uwagę w szczególności na:

1. Nieproporcjonalnie daleko idącą ingerencję w dotychczas rozwijane projekty OZE, co może skutkować powstaniem luki inwestycyjnej, w szczególności zagrożenia związane z terminowym charakterem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Postulujemy **przedłużenie terminu utraty mocy studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i ich zastąpienia przez plan ogólny do końca 2028 roku**. Planowana reforma nałoży na samorzady obowiązek uchwalenia Planu Ogólnego, jako głównego dokumentu dającego podstawę dla dalszych decyzji planistycznych. Po zapoznaniu się z opiniami przedstawicieli samorządów, branży urbanistów, a także przedsiębiorców realizujących projekty w zakresie instalacji OZE, widzimy uzasadnioną obawę, że od strony regulacji planowania przestrzennego zablokowana zostanie możliwość lokalizowania instalacji OZE przez okres liczony

w latach. Ze względu na czas, środki i specjalistów niezbędnych do uchwalenia planów ogólnych, a następnie planów miejscowych, proces inwestycyjny i budowlany w wielu technologiach OZE ulegnie zatrzymaniu. Byłoby to sprzeczne z potrzebami w zakresie rozwoju gospodarczego kraju oraz wspomnianymi dokumentami strategicznymi.

W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie następującej zmiany:

Art. 65 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin zachowują moc do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia **2028 r.**, i stosuje się do nich przepisy dotychczasowe.”

2. Możliwość przedłużenia ważności decyzji o warunkach zabudowy.

Harmonizacja procesu administracyjnego przemawia za tym, by decyzja o warunkach zabudowy mogła być przedłużana o dodatkowe 4 lata w przypadku potwierdzenia przez organ, że decyzja ta pozostaje nadal w zgodzie z planem ogólnym. Byłoby to rozwiązaniem oszczędzającym zbędnych działań administracyjnych zarówno organom jak i inwestorom.

W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie możliwości jednokrotnego przedłużenia decyzji o warunkach zabudowy na zasadzie analogicznej do art. 72 ust. 3 i ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska i ocenach oddziaływania na środowisko.

3. Konieczność doprecyzowania brzmienia przepisów dotyczących usunięcia obowiązku wykazywania zgodności planów miejscowych ze studium w zakresie tychże obszarów i ich stref ochronnych (zmiana art. 67 ust. 3 pkt 2 projektu).

W związku z powyższym postulujemy wprowadzenie następującej zmiany:

Art. 67 ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przepisy art. 15 ust. 1 i art. 20 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się w brzmieniu dotychczasowym do dnia wejścia w życie planu ogólnego gminy w danej gminie, z wyłączeniem obowiązku sporządzenia przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego **lub wydawania decyzji o warunkach zabudowy** zgodnie z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz z wyłączeniem obowiązku stwierdzenia przez radę gminy, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza ustaleń tego studium:

- a) w zakresie rozmieszczenia **lub braku rozmieszczenia** obszarów, o których mowa w art. 10 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, oraz ich stref ochronnych, których nie stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, lub
 - b) jeżeli zapisy studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy wprost nie zakazują rozmieszczania urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii, których nie stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, lub**
 - c) jeżeli miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego albo jego zmiana dotyczy wyłącznie lokalizacji inwestycji celu publicznego, których nie stosuje się od dnia utraty mocy przez studium;”
4. Konieczność wprowadzenia rozwiązań radykalnie upraszczających procedury lokalizowania instalacji OZE na gruntach klas V i VI powstałych z gleb pochodzenia mineralnego oraz nieużytkach.

Grunty klas V i VI ze względu na ograniczoną przydatność do celów rolnych oraz nieużytki, powinny być preferowane do wykorzystania na potrzeby m.in. budowy instalacji fotowoltaicznych. Przedmiotowy projekt ustawy jest szansą na wprowadzenie uproszczeń w duchu regulacji i strategii europejskich, sprzyjających realizacji polskiej strategii energetycznej.

W związku z powyższym postulujemy **wykreślenie art. 1 pkt 13 lit. c przedmiotowego projektu.**

5. Wskazujemy również na możliwość wprowadzenia uproszczeń sprzyjających rozwojowi gospodarczemu na szczeblu lokalnym.

Dodatkowo postulujemy o objęcie wszystkich rodzajów instalacji OZE procedurami uproszczonymi. Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza postępowanie uproszczone w sporządzaniu i uchwalaniu planu miejscowego lub jego zmiany, m.in. w celu wyznaczenia terenu pod instalacje OZE – procedury w ramach postępowania uproszczonego oraz Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych powinny obejmować także m.in. lądowe elektrownie wiatrowe. W obecnym porządku prawnym lokalizowanie elektrowni wiatrowych wymaga szczególnych etapów procedury planistycznej, co określa ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. poz. 553) stanowiąca *lex specialis* i może mieć zastosowanie również w odniesieniu do postępowania uproszczonego lub Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych. Przygotowywana reforma planowania przestrzennego, dążąc do stworzenia jasnego, jednolitego systemu, powinna integrować rozwiązania planistyczne na poziomie samorządowym, tak by przewlekłe procedury administracyjne nie stały na przeszkodzie rozwojowi gospodarczemu na szczeblu lokalnym i regionalnym. Umożliwienie otwarcia negocjacji w formule Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych jest rozwiązaniem pożądanym z perspektywy inwestorów jak i korzystnym dla samorządów lokalnych.

Wskazujemy także potrzebę i potencjał opracowania rozwiązań sprzyjających sprawniejszej realizacji projektów z zakresu OZE poprzez:

- a) Uproszczenie bądź eliminację procedury wydawania pozwolenia na budowę dla projektów wykorzystujących technologię PV lokalizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (rozwiązanie stosowane w Niemczech) lub na obszarach o ograniczonym zastosowaniu ze względu na uwarunkowania przestrzenne.
- b) Uproszczenie procedur oceny oddziaływania na środowisko dla projektów wykorzystujących technologię PV lokalizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Regionalne Dyrekcje Ochrony Środowiska dysponują dziś szerokimi danymi z monitoringów i wcześniej przeprowadzonych procedur, co czyni nadmiernym i zbędnym obciążeniem legislacyjnym wymagania w zakresie rocznego monitoringu środowiska i pełnego raportu dla projektów o mocy zainstalowanej nieprzekraczającej 1MW w niekontrowersyjnej środowiskowo lokalizacji.

KL/144/58/PG/2023